

Parlamentul
Republicii Moldova

**Deputat în Parlamentul
Republicii Moldova**

DA nr. 136/01-552

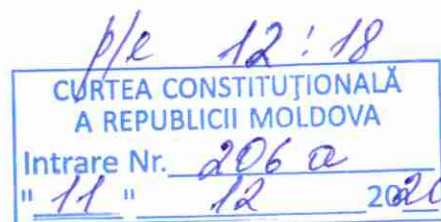
10 decembrie 2020

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

PRIVIND CONTROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII
prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din
Constituție

I - AUTORUL SESIZĂRII

1. Alaiba
2. Dumitru
3. Deputat în Parlamentul Republicii Moldova

II – OBIECTUL SESIZĂRII

Obiectul îl constituie Legea nr. 217 din 03.12.2020 pentru abrogarea și modificarea unor acte normative. Aceste norme se referă la abrogarea Legii nr. 151/2018 cu privire la transmiterea cu titlu oneros unui bun imobil, prin care Parlamentul Republicii Moldova a permis transmiterea cu titlu oneros, la un preț care nu va fi mai mic decât prețul de piață, a bunului imobil cu suprafața de 5,1814 ha (număr cadastral 0100208.277) din str. Tighina nr. 12, municipiul Chișinău, în proprietatea Statelor Unite ale Americii pentru construcția sediului Ambasadei Statelor Unite ale Americii. Prin Legea nr. 217 din 03.12.2020 pentru abrogarea și modificarea unor acte normative, s-a decis ca bunul imobil sus menționat să rămână în proprietatea publică a statului, iar Guvernul urmează să determine valoarea bunului imobil și să inițieze procedura de negociere cu persoanele interesate, în special cu investitorii, cu privire la condițiile optime de construcție și exploatare a Complexului național.

Consider că prevederile Legii nr. 217 din 03.12.2020 pentru abrogarea și modificarea unor acte normative sunt contrare următoarelor prevederi din constituție: art. 8 - respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale coroborat cu art. 46 Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia, art. 73 Inițiativa legislativă și art. 131 alin. (4) - care prevede că orice propunere legislativă sau amendament care atrag majorarea sau reducerea veniturilor bugetare sau împrumuturilor, precum și majorarea sau reducerea cheltuielilor bugetare pot fi adoptate numai după ce sunt acceptate de Guvern.

III – EXPUNEREA PRETINSEI ÎNCĂLCĂRI A CONSTITUȚIEI

Art. 8 – încălcarea dreptului internațional

Conform art. 8 din Constituția Republicii Moldova, Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

Potrivit art. 21 al Convenției de la Viena cu privire la relațiile diplomatice din 18 aprilie 1961 (aderat prin Hotărârea Parlamentului nr.1135-XII din 4 august 1992):

„1. Statul acreditar trebuie, fie să înlesnească achiziționarea pe teritoriul său, în cadrul legislației sale, de către statul acreditant a localurilor necesare misiunii sale, fie să ajute statul acreditant să-și procure localuri în alt fel.

2. El trebuie de asemenea, dacă este nevoie, să ajute misiunile în obținerea de locuințe convenabile pentru membrii lor.”

Acestea sunt obligații de drept internațional care revin și Republicii Moldova față de Statele Unite ale Americii, iar Republica Moldova poate conta pe reciprocitate.

În scopul executării obligațiilor sale de drept internațional, Republica Moldova a devenit parte la Acordul Bilateral din 12 iulie 2019 semnat prin schimb de note diplomatice, dintre Guvernul Statelor Unite ale Americii și Guvernul Republicii Moldova („**Acordul Bilateral**”).

În partea sa relevantă Acordul Bilateral prevede:

“Ambasada Statelor Unite ale Americii în Republica Moldova prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova. În conformitate cu Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice din 18 aprilie 1961 (în continuare “CVRD”) și în scopul dezvoltării în continuare a relațiilor bilaterale reciproc avantajoase dintre ambele state și asigurării condițiilor adecvate de activitate a misiunii sale diplomatice, Ambasada are onoarea să propună Ministerului următorul Acord:

1. Guvernul Statelor Unite ale Americii (în continuare “Partea Americană”) intenționează să achiziționeze, în condițiile finalizării tuturor investigațiilor tehnice, lotul de teren situat în or. Chișinău, strada Tîghina 12, descris în planul lotului anexat (în continuare “Lotul de Teren”).

2. *Guvernul Republicii Moldova (în continuare "Partea Moldovenească") acordă Părții Americane dreptul de a procura Lotul de Teren cu drepturi depline de proprietate asupra acestuia."*

De asemenea, conform art. 25 (aplicarea provizorie) a Convenției de la de la Viena cu privire la dreptul tratatelor din 23 mai 1969 și art. 16 al Legii nr. 595-XIV din 24 septembrie 1999 privind tratatele internaționale ale Republicii Moldova, Republica Moldova a acceptat aplicarea provizorie pentru sine a Acordului Bilateral, chiar din 12 iulie 2019:

*"Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova are onoarea să comunice că Guvernul Republicii Moldova acceptă propunerea cuprinsă în Nota Ambasadei și confirmă că Nota Ambasadei împreună cu prezenta Notă de răspuns constituie un Acord între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind terenul pentru construcția Ambasadei Statelor Unite ale Americii în Republica Moldova, **care se va aplica provizoriu din data prezentei note** și va intra în vigoare la data recepționării de către Partea americană, prin canale diplomatice, a notificării privind îndeplinirea de către Partea moldovenească a procedurilor interne necesare pentru intrarea lui în vigoare."*

În concluzie, prin adoptarea Legii contestate, Parlamentul Republicii Moldova a ignorat art. 8 al Constituției prin încălcarea obligațiilor de drept internațional ale Republicii Moldova.

Conform Convenției de la de la Viena cu privire la dreptul tratatelor din 23 mai 1969:

Articolul 26 (Pacta sunt servanda)

„Orice tratat în vigoare leagă părțile și trebuie să fie executat de ele cu bună credință.”

Articolul 27 (Dreptul intern și respectarea tratatelor)

„O parte nu poate invoca dispozițiile dreptului său intern pentru a justifica neexecutarea unui tratat. Această regulă este fără prejudiciu în ce privește aplicarea articolului 46”.

Prin urmare, nu este constituțional ca Parlamentul să creeze o situație în care Republica Moldova încalcă un tratat internațional și o face cu rea-

credință.

Art. 46 – încălcarea dreptului de proprietate

Conform art. 46 din Constituția Republicii Moldova, aceasta consacră expres, dreptul la proprietate privată și protecția acesteia. Acest drept și protecția proprietății sunt considerate drepturi fundamentale ale omului și sunt incluse în actele internaționale relevante în domeniu, cum ar fi art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Conform alin. (1) al art. 46, dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Prevederea evidențiază: 1) conținutul dreptului la proprietate privată; 2) garantarea dreptului de proprietate și a creanțelor asupra statului.

Conform alin. (2) al art. 46, nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire. În dezvoltarea prevederilor constituționale vine Legea exproprierii pentru cauză de utilitate publică, nr. 488-XIV din 8 iulie 1999, care definește exproprierea ca fiind „transferul de bunuri și de drepturi patrimoniale din proprietate privată în proprietate publică, transferul către stat de bunuri proprietate publică ce aparțin unei unități administrativ-teritoriale sau, după caz, cedarea către stat sau către o unitate administrativ-teritorială a drepturilor patrimoniale în scopul efectuării de lucrări pentru cauză de utilitate publică de interes național sau de interes local, în condițiile prevăzute de lege, după o dreaptă și prealabilă despăgubire“.

În conținutul garanției constituționale a dreptului de proprietate este inclusă condiția obligatorie a despăgubirii pentru expropriere și se menționează expres condițiile despăgubirii: 1) pentru cauză de utilitate publică; 2) cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

Condiția presupune că trebuie să existe un interes public general, stabilit de lege, evident și demonstrat, în a cărui realizare se lezează dreptul la proprietate privată. De fapt, este vorba nu de o expropriere, ci de un schimb de proprietate, deoarece în locul bunului expropriat se oferă un alt bun sau o recompensă ce acoperă paguba. Condiția existenței utilității publice este foarte importantă, ea permite evitarea abuzurilor.

Astfel, prin Legea nr. 217 din 03.12.2020 pentru abrogarea și modificarea unor acte normative, legiuitorul nu a putut dovedi existența unui interes public general, care ar justifica lezarea dreptului de proprietate privată precum și nici modalitatea de dreaptă și prealabilă despăgubire a proprietarului terenului, condiție indispensabilă pentru realizarea unei exproprieri pentru o cauză de utilitate publică.

Un element deosebit de important al garantării dreptului de proprietate este interdicția confiscării bunurilor dobândite licit. Pentru neadmiterea unor astfel de abuzuri și pentru degrevarea proprietarului de sarcina dovezii provenienței licite a bunurilor sale, alin. (3) al art. 46 prevede expres că averea dobândită licit nu poate fi confiscată, iar caracterul licit al dobândirii se prezumă. Prin urmare nu există niciun act normativ care ar dovedi obținerea ilicită a bunului sau care ar declara ilegală și/sau neconstituțională Legea nr. 151/2018 cu privire la transmiterea cu titlu oneros unui bun imobil, prin care Parlamentul Republicii Moldova a permis transmiterea cu titlu oneros, la un preț care nu va fi mai mic decât prețul de piață, a bunului imobil cu suprafața de 5,1814 ha (număr cadastral 0100208.277) din str. Tighina nr. 12, municipiul Chișinău, în proprietatea Statelor Unite ale Americii pentru construcția sediului Ambasadei Statelor Unite ale Americii.

Art. 46 al Constituției ocrotește nu doar drepturile subiective dobândite în sensul clasic al legislației naționale, ci și speranța legitimă de a le dobândi, așa cum se arată în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cităm din cauzele pronunțate împotriva Republicii Moldova: *Bimer* (10.07.2007) §§ 31-60, *Megadat.com SRL* (08.04.2008) §§ 43-79, *Bercut SRL* (06.12.2011) §§ 15-16, *Donprut SRL* (21.07.2015) §§ 19-26.) și în jurisprudența constantă a Curții Constituționale (Hotărârea nr. 15/2011 – *statutul absolvenților*, §§ 48-50, Hotărârea nr. 24/2011 – *retragerea licenței unei bănci*, §§46-47, Hotărârea nr. 17/2012 – *sancțiunile aplicate radiodifuzorilor*, §§39-42, Hotărârea nr. 19/2012 – *suspendarea licenței executorului judecătoresc*, §§75-81, Hotărârea nr. 15/2013 – *condițiile de suspendare și încetare a activității notarilor*, §§54-57, Hotărârea nr. 8/2015 – *încetarea contractului individual de muncă cu directorii unor instituții de învățământ publice*, §95, Hotărârea nr.11/2016 – *limitarea drepturilor persoanelor afiliate băncii*, § 39, Hotărârea nr. 31/2016 – *valabilitatea autorizației de admitere temporară a mărfurilor*, §§51-57.). O asemenea speranță legitimă a Statelor Unite ale Americii, rezultată din Acordul Bilateral și din conduita autorităților naționale, care au adoptat

Legea nr. 151/2018, ca subiect de drept internațional și de drept privat, a fost frustrată.

Art. 73 – Încălcări a garanțiilor de proces legislativ

Conform art. 73 din Constituția Republicii Moldova, Deputații în Parlament au dreptul de inițiativă legislativă. Potrivit acestui articol, Deputații pot fi autori ai proiectelor de acte legislative sau ai propunerilor legislative. Deputatul exercită dreptul la inițiativă legislativă personal sau în comun cu alți deputați. Prin act legislativ, Legea pentru adoptarea Regulamentului Parlamentului nr. 797-XIII din 02.04.1996 înțelege legile constituționale, legile organice și ordinare, hotărârile și moțiunile Parlamentului.

Propunerea legislativă reprezintă intenția de a se iniția elaborarea unui sau mai multor acte legislative, care vizează o anumită problemă sau un grup de probleme și care au menirea de a reglementa anumite domenii ale raporturilor sociale. Asupra acceptării propunerii legislative, Parlamentul adoptă o hotărâre, prin care stabilește termenul de elaborare a proiectului de act legislativ, formează un grup pentru elaborarea proiectului propus sau dispune altor organe elaborarea proiectului în cauză, stabilește modul de asigurare a activității acestui grup. Proiectul de act legislativ și propunerea legislativă se depun spre dezbateră împreună cu o expunere a obiectivului, scopului, concepției viitorului act, a locului acestuia în legislația în vigoare, precum și a efectelor sale social-economice și de altă natură, potrivit cerințelor legii. Se indică, totodată, persoanele care au luat parte la elaborarea proiectului și se anexează rezultatele expertizelor și cercetărilor efectuate în cadrul elaborării, precum și rezultatele consultării publice a proiectului. Potrivit art. 60 alin. (3) din Regulamentul Parlamentului, proiectele de legi organice se adoptă numai după dezbateră lor în a doua lectură.

Potrivit art. 30 al Legii nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative (care a înlocuit Legea nr. 780-XV din 27.12.2001), concomitent cu elaborarea proiectului actului normativ se întocmește nota informativă la proiect, conform modelului indicat în anexa nr. 1, care va cuprinde cel puțin următoarele compartimente:

- a) denumirea sau numele autorului și, după caz, a participanților la elaborarea proiectului actului normativ;
- b) condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ și finalitățile urmărite;

- c) descrierea gradului de compatibilitate, pentru proiectele care au ca scop armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene;
- d) principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi;
- e) fundamentarea economico-financiară;
- f) modul de încorporare a actului în cadrul normativ în vigoare;
- g) avizarea și consultarea publică a proiectului;
- h) constatările expertizei anticorupție;
- i) constatările expertizei de compatibilitate cu legislația Uniunii Europene;
- j) constatările expertizei juridice;
- k) constatările altor expertize.

Aceste elemente lipsesc cu desăvârșire în nota informativă aferentă proiectului în discuție.

Totodată, Articolul 65 din Regulamentul Parlamentului prevede următoarele:

- (1) După dezbateră proiectului de lege în primă lectură, acesta **se transmite** comisiei sesizate în fond sau unei alte comisii competente **pentru examinarea amendamentelor deputaților, a obiecțiilor și propunerilor fracțiunilor parlamentare**, comisiilor permanente, a avizelor Guvernului, Direcției juridice a Secretariatului Parlamentului, precum și a propunerilor reprezentanților societății civile, și pentru prezentarea raportului respectiv.
- (2) În cadrul pregătirii proiectului de lege pentru dezbateră în a doua lectură, **deputații**, comisiile permanente și fracțiunile parlamentare **pot prezenta amendamente** comisiei sesizate în fond **în termen de 10 zile de la data aprobării proiectului în primă lectură**. Prevederile art.59 se vor aplica în mod corespunzător.
- (3) Autorii amendamentelor pot participa la ședința comisiei pentru definitivarea proiectului de lege. Comisia îl va înștiința în prealabil pe autor despre ținerea ședinței.
- (4) Dezbateră proiectului de lege în lectura a doua va avea loc în cel mult 45 de zile de la data aprobării în primă lectură.

Prin urmare, reieșind din faptul că Legea nr. 217 din 03.12.2020 pentru abrogarea și modificarea unor acte normative a fost adoptată în ambele lecturi în ziua de 3 decembrie 2020, consider că mi-a lezat dreptul meu de Deputat de a înainta amendamente, obiecții și propuneri în termen de 10 zile de la prezentarea proiectului de lege în prima lectură, așa cum prevede art. 65 alin. (2) din Regulamentul Parlamentului. Astfel aceste acțiuni mi-

au lezat grav dreptul meu constituțional de inițiativă legislativă, în calitatea mea de Deputat în Parlamentul Republicii Moldova, prevăzute expres în art. 73 din Constituția Republicii Moldova.

Art. 131 – Încălcări a garanțiilor de responsabilitate bugetară

Conform art. 131 alin. (4) din Constituție, orice propunere legislativă sau amendament care atrag majorarea sau reducerea veniturilor bugetare sau împrumuturilor, precum și majorarea sau reducerea cheltuielilor bugetare pot fi adoptate numai după ce sunt acceptate de Guvern. Această normă este reglementată expres și în art. 58 alin. (2) din Legea nr. 797-XIII din 02.04.1996 pentru adoptarea Regulamentului Parlamentului.

Majorarea sau reducerea veniturilor bugetare¹ sau a împrumuturilor, precum și majorarea sau reducerea cheltuielilor bugetare, indiferent de semnificația juridică a propunerii legislative sau a amendamentului la legea bugetară anuală, au căpătat în practica parlamentară o imensă valoare politică. Acest lucru se explică prin faptul că bugetul reflectă întregul program politic al Guvernului, votarea lui de către Parlament presupunând prezentarea întregii politici guvernamentale².

Aprobarea, rectificarea sau anularea alocațiilor bugetare exercită o incontestabilă presiune asupra liniei de conduită a Guvernului. Bugetul are o funcție politică și prin influența pe care o exercită asupra regimului politic, poate determina natura regimului politic sau stabilitatea acestuia. În acest sens, bugetul poate influența politica regimului, determinând volumul și diversitatea cheltuielilor bugetare, în corelare cu: sursele de venituri, cuantumul acestora și categoria de contribuabili, fapt incontestabil, prin care norma constituțională a impus puterii legislative, în scopul evitării voluntarismului acesteia, condiția să **coordoneze cu Guvernul** propunerile legislative sau amendamentele în domeniul bugetar. Veniturile și cheltuielile bugetare pot influența nu numai natura regimului, dar și stabilitatea acestuia. Puterea politică și puterea bugetară interacționează strâns. După ce a fost adoptat de Parlament, bugetul trebuie să fie executat de Guvern, ca putere executivă. În același timp, bugetul este un factor de consolidare a Parlamentului, prin exclusivitatea

¹ Alexandru Armeanic, Actele și operațiunile efectuate în baza raporturilor juridice bugetare, în „Revista Națională de Drept”, nr. 2 (65), 2006, p. 69-71

² Conform art. 14 din Legea privind sistemul bugetar și procesul bugetar nr. 847-XIII din 24.05.1996.

constituțională³ atribuită în sfera bugetară organului reprezentativ. Totuși, cu timpul, dreptul Parlamentului de a opera rectificări la bugetul de stat, care atrag după sine: majorarea sau **reducerea** veniturilor bugetare sau împrumuturilor; precum și majorarea sau reducerea cheltuielilor bugetare, a fost condiționat de acceptarea acestora de către Guvern⁴. Pe lângă aceasta, Parlamentul a fost limitat și în exercitarea controlului asupra executării bugetului de stat, rolul său reducându-se la informarea anuală privind veniturile și cheltuielile totale efectuate. Conform art. 31 din Legea privind sistemul bugetar și procesul bugetar nr. 847-XIII din 24.05.1996: „responsabilitatea pentru executarea bugetului de stat revine Guvernului”. În aceeași ordine de idei, art. 43 din legea menționată prevede că „la sfârșitul fiecărui an bugetar Ministerul Finanțelor întocmește un raport”, „structura raportului se stabilește de ministrul finanțelor”. Acest raport este prezentat Guvernului, iar „Guvernul prezintă spre adoptare Parlamentului doar un Raport anual despre executarea bugetului de stat”.

Prin urmare, conform prevederilor Legii nr. 151/2018 cu privire la transmiterea cu titlu oneros unui bun imobil, art. 3 prevedea expres că „Guvernul urma să asigure: a) determinarea valorii bunului imobil; b) **negocierea prețului bunului imobil, care nu va fi mai mic decât prețul de piață**; c) semnarea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil; d) transmiterea cu titlu oneros a bunului imobil”. Conform estimărilor experților imobiliari, prețul terenului este de circa 25 milioane de euro sau 500 milioane de lei. Astfel conform art. 3 lit. b) al Legii nr. 151/2018, în urma acestei tranzacții, la bugetul de stat urma să fie încasate mijloace financiare nu mai puțin de 500 milioane de lei. Totodată, art. 2 din Legea nr. 151/2018, transmiterea terenului în proprietatea Statelor Unite ale Americii a fost expres condiționată că acesta va fi utilizat pentru construcția sediului Ambasadei Statelor Unite ale Americii. Astfel conform declarațiilor Ambasadei Statelor Unite ale Americii, investiția în acest teren urma să se ridice la cifra de circa 250 milioane de dolari sau circa 5 miliarde de lei. O parte din acești bani la fel urmau a fi încasați prin diverse taxe și impozite indirecte la bugetul de stat (TVA-ul pentru materialele de construcție achiziționate, impozitul pe venit al companiei de construcție care urma să efectueze lucrările, impozitele și contribuțiile sociale ale muncitorilor ce urmau să efectueze lucrările etc).

³ Conform art. 66 lit. h) din Constituția Republicii Moldova

⁴ HCC privind interpretarea prevederilor art. 131 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova

Ca rezultat, în urma adoptării Legii nr. 217 din 03.12.2020 pentru abrogarea și modificarea unor acte normative, prin care a fost abrogată Legea nr. 151/2018, a fost anulată această tranzacție, iar mijloacele financiare sus-menționate nu vor ajunge la bugetul de stat. Astfel, Parlamentul **nu putea adopta nicio lege sau amendament** care atrage după sine reducerea veniturilor bugetare fără ca acestea să fie acceptate de Guvern. Cu regret însă constatăm că, în ciuda faptului că Guvernul nu a venit cu un aviz⁵ pozitiv la acest proiect de Lege, Parlamentul totuși a votat în lectură finală Legea nr. 217 din 03.12.2020 pentru abrogarea și modificarea unor acte normative. Ba mai mult, după adoptarea Legii nr. 217 din 03.12.2020 pentru abrogarea și modificarea unor acte normative fără avizul pozitiv al Guvernului, Prim-ministrul Ion Chicu a venit cu o reacție⁶ prin care și-a manifestat dezacordul și a criticat dur această decizie a Parlamentului, menționând public că: *„este o eroare să abrogăm sau modificăm o lege care vizează relațiile bilaterale între parteneri strategici”*, menționând că înaintea deciziei parlamentare controversate, deja s-au efectuat pe terenul cu pricina *„activități cu caracter tehnic în comun cu partea americană”*.

Astfel, poziția prim-ministrului exprimată public după adoptarea Legii nr. 217 din 03.12.2020 pentru abrogarea și modificarea unor acte normative relevă clar că, lipsa avizului pozitiv al Guvernului la proiectul de Lege nr. 217 din 03.12.2020 pentru abrogarea și modificarea unor acte normative, nu a fost o scăpare sau o eroare tehnică din partea Parlamentului, ci a fost o sfidare gravă a prevederilor art. 131 alin. (4) din Constituție, întrucât Guvernul și-a manifestat public dezacordul față de această lege.

IV – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

În temeiul celor expuse mai sus, în baza art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova, a art. 4 alin.(1) lit. a) și art. 25¹ al Legii cu privire la Curtea Constituțională, și a art. 4 alin.(1) lit. a) și art. 7¹ al Codului jurisdicției constituționale, solicit Înaltei Curți următoarele:

1. Declararea drept neconstituțională Legea nr. 217 din 03.12.2020 pentru

⁵ <http://parlament.md/ProcesulLegislativ/Proiectedeactelegislative/tabid/61/LegislativId/5339/language/ro-RO/Default.aspx>

⁶ <https://moldova.europalibera.org/a/ion-chicu-critic%C4%83-decizia-parlamentului-referitoare-la-terenul-fostului-stadion-republican/>

abrogarea și modificarea unor acte normative.

V - DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Data 10 decembrie 2020

Semnătura

Dumitru Alaiba (semnat electronic)